

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ВИПУСКНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО
ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

**ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«НАУКА ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ
ЮРИСПРУДЕНЦІЇ»**

10 травня-10 червня 2016 року

УДК 340.12.001
ББК 67.0
П 78

Відповідальні за випуск:

О.О. Нанарова – член Секретаріату Асоціації випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого
П 78 Матеріали VIII Всеукраїнської наукової конференції «Теорія та практика сучасної юриспруденції». – Х.: Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого – Харків: 2016. – 256 с.

Тези друкуються мовою авторів у авторській редакції.

Адреса редакційної колегії: вул. Пушкінська, 77, к. 222п, м. Харків, 61024, Україна.

УДК 340.12.001
ББК 67.0

© Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

*Булгаков Артур Олександрович
Асистент кафедри історії держави
та права України і зарубіжних країн
НЮУ ім. Ярослава Мудрого*

Незалежність як ключовий фактор розвитку державності

Незалежність являє собою одну із ключових системоутворюючих категорій державності, а також фактором суверенної влади, народу і державній системи, в цілому.

Як філософська категорія незалежність це така категорія буття і пізнання, що визначає наявність у об'єктів і систем власного початку, що не визначається їх зовнішнім оточенням і не залежить від буття інших об'єктів і систем. Наявність самоцінностей об'єктів і систем визначає їх специфіку і утворює необхідну умову різноманітності в світі.

Таким чином, незалежність може проявлятися в різних соціальних зв'язках, від незалежності громадян один від одного до незалежності держави в рамках міжнародних відносин. В усьому різноманітті елементів суспільства відображаються фактори незалежності, а для державного апарату, як обов'язковість і можливість існування в світі.

Без отримання реального визнання держави, як незалежної, в міжнародному співтоваристві не можлива його подальша доля. Оскільки, незалежність - це визнання наявності власного початку у об'єктів і систем, визнання їх самоцінності. Це виражається через параметри та властивості, завдяки яким можливе протистояння зовнішньому тиску на державу. Таким чином, для отримання незалежної держави, окрім стандартних ознак держави, необхідною умовою здобуття незалежності, являється наявність внутрішніх імпульсів, що мають самостійність в здійсненні дій, а також, можливим моментом, що ставить перед собою подальше існування самої держави це саме коли ці внутрішні чинники мають вдосталь сил, щоб переважати над зовнішнім тиском.

Українська боротьба задля отримання незалежної держави пам'ятає випадки, коли ми мали більшість факторів для отримання своєї незалежності, але

вони не могли боротися з зовнішнім тиском, що приводило до руйнації народних ідей.

А пройшовши довгий та тернистий шлях народ та влада маючи всі фактори незалежності змогли 30 років назад отримати Незалежну Україну.

Незалежність являється виключною цінністю, яку отримав народ.

Воронова Марія Юрївна

*аспірант наукової спеціальності 07.00.06. –
історіографія, джерелознавство та
спеціальні історичні дисципліни
Національного університету «Острозька
академія»*

СИСТЕМА ПРАВОСУДДЯ У СЕРЕДНЬОВІЧНІЙ СКАНДИНАВІЇ У ДОСЛІДЖЕННЯХ ОМЕЛЯНА ПРІЦАКА

Однією з домінуючих категорій скандинавської культури Середньовіччя є право. Зведення законів були зафіксовані у письмовому вигляді уже після прийняття християнства у цьому регіоні. Самобутнім шляхом, значною мірою незалежно від факторів, що діяли в континентальній Європі, відбувалося формування права в Скандинавських країнах. Вивчаючи соціальні структури середньовічної Скандинавії, О. Пріцак звернувся до дослідження тогочасної системи правосуддя.

Передувала таким дослідженням праця у центрах давньоскандинавських досліджень та з колекціями рукописів, а саме у бібліотеках Копенгагена, Рейк'явіка, Стокгольма, Уппсали, Гетінгена, на семінарах зі скандинавістики в університетах Гамбурга та Мюнхена. Також О. Пріцак проводив дослідження, працюючи у бібліотеці Гарвардського університету, де йому допомагали колеги та спеціалісти в цій галузі Е. Гауген та Т. Андерсен.

За всі юридичні питання у середньовічній Скандинавії відповідало віче – тінг – обов'язкові збори усіх вільних селян округи (хераду), які скликалися, щоб чинити правосуддя. Головував на таких зборах обраний суддя. О. Пріцак акцентує увагу на тому, що теоретично посада судді була виборною, але на практиці наступником судді на посаді ставав його син або інший близький родич.